बभ्राम तत्र तत्रैव गावः शीतार्द्दिता इव । पदातिनं रथं नागं सादिनं तुरगन्तथा । ४७८५
अविद्धं तत्र नाद्राक्षं युयुधानस्य सायकैः । न तादृक् कदनं राजन् कृतवांस्तत्र फाल्गुनः ।
यादृक् चयमनीकानामकरोत्सात्यकिर्नृप । अत्यर्ज्जुनं शिनेः पौत्रो युध्यते पुरुषर्षभ ।
वीतभीर्लाघवोपेतः कृतित्वं सम्प्रदर्शयन् । ततो दुर्य्योधनो राजा सात्त्वतस्य त्रिभिः शरैः ।
विव्याध सूतं निशितैश्चतुर्भिश्चतुरो हयान् । सात्यकिश्च त्रिभिर्व्विद्ध्वा पुनरष्टाभिरेव च ।
दुःशासनः षोडशभिर्व्विव्याध शिनिपुङ्गवं । शकुनिः पञ्चविंशत्या चित्रसेनश्च पञ्चभिः । ४७९०
दुःसहः पञ्चदशभिर्व्विव्याधोरसि सात्यकिं । उत्स्मयन् वृष्णिशार्दूलस्तया वाणैः समाहतः ।
तानविध्यन्महाराज सर्व्वानेव त्रिभिस्त्रिभिः । गाढविद्धानरीन् कृत्वा मार्गणैः सोऽतितेजनैः ।
शैनेयः श्येनवत् सङ्घे व्यचरल्लघुविक्रमः । सौबलस्य धनुश्छित्त्वा हस्तावापं निकृत्य च ।
दुर्य्योधनं त्रिभिर्व्वाणैरभ्यविध्यत् स्तनान्तरे । चित्रसेनं शतेनैव दशभिर्दुःसहं तथा ।
दुःशासनन्तु विंशत्या विव्याध शिनिपुङ्गवः । अथान्यद्धनुरादाय श्यालस्तव विशाम्पते । ४७९५
अष्टाभिः सात्यकिं विद्ध्वा पुनर्व्विव्याध पञ्चभिः । दुःशासनञ्च दशभिर्दुःसहञ्च त्रिभिः शरैः ।
दुर्मुखञ्च द्वादशभीराजन् विव्याध सात्यकिं । दुर्य्योधनस्त्रिसप्तत्या विद्ध्वा भारत माधवं ।
ततोऽस्य निशितैर्व्वाणैस्त्रिभिर्व्विव्याध सारथिं । तान् सर्व्वान् सहितान् शूरान् यतमानान्महारथान् ।
पञ्चभिः पञ्चभिर्व्वाणैः पुनर्व्विव्याध सात्यकिः । ततः स रथिनां श्रेष्ठस्तव पुत्रस्य सारथिं ।
आजघानाशु भल्लेन स हतो न्यपतद्भुवि । पतिते सारथौ तस्मिन् तव पुत्ररथः प्रभो । ४८००
वातायमानैस्तैरश्वैरपनीयत सङ्गरात् । ततस्तव सुतो राजन् सैनिकाश्च विशाम्पते ।
राज्ञो रथमभिप्रेत्य विद्रुताः शतशोऽभवन् । विद्रुतं तत्र तत्सैन्यं दृष्ट्वा भारत सात्यकिः ।
अवाकिरच्छरैस्तीक्ष्णैरुग्रपुङ्खैः शिलाशितैः । विद्राव्य सर्व्वसैन्यानि तावकानि सहस्रशः ।
प्रययौ सात्यकीराजन् श्वेताश्वस्य रथम्प्रति । तं शरानाददानञ्च रक्षमाणञ्च सारथिं ।
आत्मानं पालयानञ्च तावकाः समपूजयन् । ४८०५

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि सात्यकिप्रवेशे विंशत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १२० ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सम्प्रमृद्य महत्सैन्यं यान्तं शैनेयमर्जुनं । निर्द्वीका मम ते पुत्राः किमकुर्व्वत सञ्जय ।
कथं तेषां तदा युद्धे धृतिरासीन्मुमूर्षतां । शैनेये समनुप्राप्ते सदृशे सव्यसाचिना ।
विदधे किन्नु तत्त्वत्तं ते च युद्धपराजिताः । कथञ्च सात्यकिर्युद्धे व्यतिक्रान्तो महायशाः ।
कथञ्च मम पुत्राणां जीवतां तत्र सञ्जय । सैनेयोऽभिययौ युद्धे तन्ममाचक्ष्व सञ्जय ।
अत्यद्भुतमिदं तात त्वत्सकाशात् श्रुतं मया । एकस्य बहुभिर्युद्धं शत्रुभिस्तैर्म्महारथैः । ४८१०
विपरीतमहं दैवं मन्ये सूत सुतान् प्रति । यत्राबध्यन्त समरे सात्त्वतेन महारथाः ।
एकस्य हि न पर्य्याप्तं मत्सैन्यं तस्य सञ्जय । क्रुद्धस्य युयुधानस्य सर्व्वे तिष्ठन्तु पाण्डवाः ।
निर्जित्य समरे द्रोणं कृतिनञ्चित्रयोधिनं । यथा पशुगणान् सिंहस्तद्वद्धन्ता सुतान्मम ।